

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА

Члан 1.

У Царинском закону („Службени гласник РС”, бр. 18/10 и 111/12), у члану 4. став 3. речи: „Директор Управе царина (у даљем тексту: директор)” замењују се речима: „Царински орган”, а речи: „Управи царина” замењују се речима: „том органу”.

Члан 2.

У члану 5. став 1. тачка 17) реч: „увозна” замењује се речју: „улазна”, а реч: „извозна” замењује се речју: „излазна”.

Члан 3.

После члана 47. додаје се назив члана и члан 47а, који гласе:

„Утврђивање царинске вредности носача података

Члан 47а

Царинска вредност носача података који садрже податке или програмска упутства за употребу опреме за обраду података (у даљем тексту: програмска подршка) не обухвата цену или вредност програмске подршке, ако је та вредност или цена исказана одвојено од вредности носача података.

Програмском подршком из става 1. овог члана не сматрају се интегрисана кола, полупроводници и слични уређаји или производи који садрже таква кола или уређаје.

Подацима и програмским упутствима из става 1. овог члана не сматрају се звучни, кинематографски или видео снимци или упутства.”

Члан 4.

Назив члана 59. и члан 59. мењају се и гласе:

„Уношење робе у царинско подручје

Члан 59.

Роба која се уноси у царинско подручје Републике Србије мора бити обухваћена сажетом декларацијом, осим робе која се без заустављања превози кроз ваздушни простор Републике Србије.

Министар прописује образац сажете декларације, која мора да садржи податке који су неопходни за обављање анализе ризика и одговарајућу примену царинске контроле, пре свега за потребе безбедности и заштите, уз примену, где је то могуће, међународних стандарда и пословне праксе.

Сажета декларација се подноси улазном царинском органу, који може одобрити да се сажета декларација поднесе другом царинском органу, под условом да му тај други царински орган одмах, електронским путем, проследи или учини доступним све неопходне податке.

Царински орган може прихватити да се уместо сажете декларације поднесе обавештење привредног субјекта и омогући приступ подацима неопходним за сажету декларацију у компјутерском систему тог субјекта.

Сажета декларација подноси се или ставља на располагање надлежном царинском органу, пре него што се роба унесе у царинско подручје Републике Србије, осим ако овим законом и прописима донетим на основу овог закона није другачије прописано.

Влада, у изузетним случајевима и за поједине врсте промета робе и транспорта, одређене привредне субјекте, а имајући у виду и међународне споразуме који предвиђају посебне сигурносне поступке, прописује:

- 1) ближе услове под којима се захтева подношење сажете декларације и одређује царински орган који може прихватити сажету декларацију;
- 2) рок за подношење сажете декларације;
- 3) услове у погледу изузећа и измену рока из тачке 2) овог става;
- 4) услове под којима се може одустати од захтева за подношење сажете декларације, односно услове под којима се тај захтев може изменити.”

Члан 5.

У називима чл. 60. и 61. и чл. 60. и 61. реч: „претходна” у одређеном падежу замењује се речју: „сажета” у одговарајућем падежу.

Члан 6.

После члана 61. додаје се назив члана и члан 61а, који гласе:

„Поступање у изузетним случајевима

Члан 61а

Царински орган може одустати од захтева за подношењем сажете декларације за робу за коју је декларација поднета пре истека рока из члана 59. ст. 5. или 6. овог закона, ако декларација садржи најмање оне податке који се захтевају за сажету декларацију и, док се декларација не прихвати у складу с чланом 88. овог закона, она има статус сажете декларације.

Царински орган може дозволити да се декларација поднесе увозном царинском органу, под условом да тај царински орган одмах, електронским путем, улазном царинском органу проследи или учини доступним све неопходне податке.

Ако декларација није поднета електронском разменом података, царински орган мора применити исти ниво управљања ризиком, као и за декларације које се подносе електронском разменом података.”

Члан 7.

У члану 65. став 2. речи: „ претходној декларацији” замењују се речима: „декларацији претходно”.

Члан 8.

У Делу трећем, у називу Главе III речи: „Сажета декларација и”, називи изнад чл. 68, 69. и 70. и чл. 68, 69. и 70. бришу се.

Члан 9.

У члану 86. став 1. тачка 2) речи: „директор Управе царина” замењују се речима: „царински орган”.

Члан 10.

У члану 210. став 1. мења се и гласи:

„За робу која напушта царинско подручје Републике Србије, осим робе која се без заустављања превози кроз ваздушни простор Републике Србије, мора бити поднета декларација или, ако се не захтева декларација - сажета декларација.”

У ставу 2. после речи: „Влада” додају се запета и речи: „у изузетним случајевима и за поједине врсте промета робе и транспорта, одређене привредне субјекте, а имајући у виду и међународне споразуме који предвиђају посебне сигурносне поступке,”.

У тачки 1) реч: „излазном” замењује се речју: „извозном”, а у тачки 4) после речи: „сажета декларација” запета се замењује тачком, а речи: „у складу са посебним условима или за одређене врсте промета робе, облике транспорта, за одређене економске операторе или ако међународни уговори захтевају посебне облике обезбеђења” бришу се.

Члан 11.

У члану 211. став 1. реч: „излазном” замењује се речју: „извозном”.

Став 4. мења се и гласи:

„Ако декларација није поднета електронском разменом података, царински орган мора применити исти ниво управљања ризиком, као и за декларацију која се подноси електронском разменом података.”

Члан 12.

У члану 212. став 2. реч: „појединости” замењује се речју: „податке”.

Став 3. мења се и гласи:

„Царински орган може прихватити да се уместо сажете декларације поднесе обавештење привредног субјекта и омогући приступ подацима неопходним за сажету декларацију у компјутерском систему тог субјекта.”

Члан 13.

У члану 213. став 2. мења се и гласи:

„Сажета декларација подноси се електронским путем, а комерцијални, лучки и транспортни документи могу да се користе ако садрже неопходне податке. Царински орган може, у изузетним случајевима, да прихвати сажету декларацију у писменој форми, ако је могуће применити исти ниво управљања ризиком који се примењује на сажете декларације које се подnose електронском разменом података и ако се такви подаци могу размењивати са другим царинарницама.”

У ставу 3. тачка 1) реч: „преноси” замењује се речју: „износи”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) лице које надлежном царинском органу пријави или може да пријави робу која се износи, или”.

У тачки 3) реч: „представник” замењује се речју: „заступник”.

У ставу 4. после речи: „одобри” додају се речи: „измену или”, а после речи: „Допуна” додају се запета и речи: „односно измена”.

У тачки 1) после запете додаје се реч: „или”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) утврдио да су подаци чија се измена тражи нетачни, или”.

Члан 14.

У члану 229. став 1. реч: „банкарском” брише се.

Члан 15.

У називу члана 231. речи: „Банкарска гаранција” замењују се речју: „Гаранција”.

У члану 231. став 1. речи: „Банка гарант” замењују се речју: „Гарант”.

Став 2. мења се и гласи:

„Гарант мора бити лице са пребивалиштем, односно седиштем у Републици Србији, а предложена гаранција прихватљива по оцени царинског органа.”

У ставу 3. реч: „банку” брише се.

Члан 16.

У називу члана 235. реч: „Престанак” замењује се речју: „Раздуживање”.

У члану 235. став 1. мења се и гласи:

„Обезбеђење за наплату царинског дуга се не раздужује све док се царински дуг не угаси или док не наступе околности због којих царински дуг више не може настати. После гашења царинског дуга, односно пошто наступе околности због којих царински дуг више не може да настане, обезбеђење за наплату царинског дуга се раздужује без одлагања.”

У ставу 2. реч: „наплаћен” замењује се речју: „угашен”, реч: „враћа” замењује се речју: „раздужује”, а реч: „враћање” замењује се речју: „раздуживање”.

Члан 17.

У члану 240. став 1. после речи: „увозу” додају се запета и речи: „у случајевима који нису наведени у члану 239. овог закона,”.

У тачки 1) реч: „другог” брише се.

У ставу 2. речи: „тачке 1. овог става” замењују се речима: „става 1. овог члана”.

Члан 18.

У члану 292. став 1. реч: „лице” замењује се речима: „правно лице, предузетник и физичко лице”.

У ставу 2. број: „5.000” замењује се бројем: „15.000”, а број: „25.000” бројем: „150.000”.

Члан 19.

У члану 293. став 1. реч: „лице” замењује се речима: „правно лице, предузетник и физичко лице”.

У ставу 2. број: „5.000” замењује се бројем: „15.000”, а број: „25.000” бројем: „150.000”.

Члан 20.

У члану 294. став 1. број: „10.000” замењује се бројем: „50.000”, реч: „лице”, замењује се речима: „правно лице”, а тачка 12) брише се.

Став 2. мења се и гласи:

„Новчаном казном у износу од 10.000 динара до 300.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Новчаном казном у износу од 10.000 динара до 100.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу, за прекршај из става 1. овог члана.”

Члан 21.

У члану 295. став 1. речи: „5.000 динара до 500.000 динара казниће се лице” замењују се речима: „100.000 динара казниће се правно лице”.

У тачки 3) број: „68” замењује се бројем: „59”.

После тачке 7) додаје се тачка 7а), која гласи:

„7а) не заврши транзитни поступак и не преда робу царинском органу одредишта у неизмењеном облику или не преда робу у за то прописаном року, или не поштује остале мере које предузме царински орган да би обезбедио идентитет робе (чл. 119. и 121);”.

Став 2. мења се и гласи:

„Новчаном казном у износу од 50.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Новчаном казном у износу од 10.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу, за прекршај из става 1. овог члана.”

Члан 22.

Назив члана 296. брише се, а члан 296. мења се и гласи:

„Члан 296.

Новчаном казном у износу од 40.000 динара казниће се правно лице, које изврши прекршај из чл. 294. и 295. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не прелази износ од 1.000 евра, у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона.

Новчаном казном у износу од 20.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у износу од 10.000 динара казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу, које изврши прекршај из члана 294. овог закона, под условом да царинска вредност робе која је предмет прекршаја не

прелази износ од 1.000 евра, у динарској противвредности, прерачунато у складу са чланом 54. овог закона.”

Члан 23.

Назив члана 297. и члан 297. мењају се и гласе:

„Одговорност другог лица

Члан 297.

Правно лице, предузетник, физичко лице и одговорно лице у правном лицу које купује, продаје, распродаје, прима као поклон, сакрива, преузима ради смештаја у одговарајући смештајни простор или превози, чува, користи или по било ком основу стиче робу, за коју зна или за коју је имајући у виду дате околности морао знати да је предмет прекршаја према чл. 292. до 295. овог закона, свако од њих казниће се казном прописаном за тај прекршај.”

Члан 24.

Назив члана 300. и члан 300. бришу се.

Члан 25.

У Делу десетом, назив: „IV Органи за вођење прекршајног поступка” брише се.

Члан 26.

Назив члана 302. и члан 302. мењају се и гласе:

„Надлежност органа

Члан 302.

Царински орган издаје прекршајни налог за прекршаје за које је прописана новчана казна у фиксном износу у складу са одредбама закона који уређује прекршаје.

За прекршаје за које се не издаје прекршајни налог, царински орган подноси захтев за покретање прекршајног поступка.”

Члан 27.

Назив члана 303. и члан 303. мењају се и гласе:

„Хитност

Члан 303.

Ако је учинилац прекршаја лице чије је боравиште ван царинског подручја Републике Србије, а испуњени су сви услови за издавање прекршајног налога, прекршајни налог се мора издати у року од 48 сати.”

Члан 28.

Назив члана 304. и члан 304. бришу се.

Члан 29.

Члан 305. мења се и гласи:

„Члан 305.

Прекршајни поступак не може се покренути ако протекне три године од дана када је прекршај учињен.

Поступак за издавање прекршајног налога не може се покренути нити водити ако протекне три године од дана када је прекршај учињен.

Застаревање се прекида сваком радњом надлежног органа која се предузима ради издавања прекршајног налога.

Застаревање почиње поново да тече после сваког прекида, али апсолутна застарелост настаје у сваком случају по истеку рока од шест година од дана када је прекршај учињен.”

Завршна одредба

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.